

INFORMATOR WYDZIAŁOWY

Wydział Matematyki i Informatyki UAM, ul. Matejki 48/49, 60-769 Poznań

listopad 1995

W listopadzie br. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał tytuł naukowy prof. drowi hab. Tadeuszowi Batogowi.

* * * * *

Dnia 2.10.1995 odbyło się spotkanie władz dziekańskich z pracownikami Wydziału. W czasie spotkania Dziekan wręczył nagrody naukowe Rektora oraz nagrody Dziekana przyznane osobom, które w ubiegłym roku akademickim wyróżniły się w różnych sferach działalności Wydziału. Dziekani przedstawili również aktualne sprawy Wydziału.

* * * * *

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 20.10.1995 Dziekan wręczył nagrody studentom, którzy wyróżnili się w ubiegłym roku akademickim aktywną pracą na rzecz Wydziału, pracą w kole naukowym, pracą z uczniami szkół średnich, w komisji stypendialnej i w Samorządzie Studenckim. Nagrodzeni zostali następujący studenci: Bożena Czosnyka, Krzysztof Dyczkowski, Ewa Glinka, Grzegorz Idzi, Hanna Kabała, Mariusz Kasprzak, Krzysztof Palacz, Maciej Radziejewski, Ewa Sikora, Eryk Szymański, Rafał Szymański, Katarzyna Walter, Kornelia Wieczorek, Leszek Wybrański.

* * * * *

Dziekan poinformował o uchwale Senatu UAM z dnia 29.05.1995, zgodnie z którą pensum profesora zwyczajnego, profesora nadzwyczajnego, docenta i adiunkta ze stopniem naukowym doktora habilitowanego wynosi 180 godzin, pensum adiunkta ze stopniem naukowym doktora, starszego asystenta i asystenta — 210 godzin, starszego wykładowcy — 300 godzin, wykładowcy — 360 godzin, pensum lektora, instruktora oraz osób zajmujących stanowiska równorzędne — 540 godzin.

* * * * *

Prof. dr hab. Mirosław Krzyśko przekazał informacje z ostatniego posiedzenia Komitetu Nauk Matematycznych PAN. W szczególności poinformował, że odbyło się dotąd 10 konkursów na granty. Jeśli chodzi o liczbę przyznanych grantów w zakresie matematyki, to przoduje Uniwersytet Warszawski (63 granty), dalej jest Instytut Matematyczny PAN (43), Uniwersytet Wrocławski (39), Uniwersytet Jagielloński (20), Politechnika Wrocławska (17), Uniwersytet im. A. Mickiewicza (14), Uniwersytet Łódzki (11) oraz Uniwersytet Mikołaja Kopernika (10), który zamyka listę uczelni, w których realizuje się dwucyfrową liczbę grantów. Komitet Nauk Matematycznych dokonał też oceny polskich czasopism matematycznych.

* * * * *

Dziekan przedstawił sprawozdanie za rok akademicki 1994/95 omawiając sprawy kadrowe, lokalowe, nagrody uzyskane przez pracowników Wydziału, publikacje, kontakty zagraniczne, konferencje organizowane lub współorganizowane przez Wydział, kolokwia

wydziałowe, sprawy biblioteki wydziałowej, sprawy dotyczące studiów i studentów oraz sprawy organizacyjne. W głosowaniu jednomyślnie przyjęto to sprawozdanie.

* * * * *

Prodziekan doc. dr hab. Magdalena Jaroszewska przedstawiła projekt utworzenia na naszym Wydziale kierunku studiów informatyka. Rada wypowiedziała się za wystąpieniem do Senatu UAM, a następnie do Ministerstwa Edukacji Narodowej z odpowiednim wnioskiem.

* * * * *

Rada ustaliła też zasady rekrutacji na I rok studiów w roku akademickim 1996/97 postanawiając, że: (1) na studia dzienne na kierunkach matematyka i informatyka oraz na 5-letnie studia zaoczne na kierunku matematyka obowiązuje anonimowy egzamin pisemny z matematyki oraz egzamin ustny z matematyki, (2) na 3-letnie zawodowe studia zaoczne, zarówno na kierunku matematyka, jak i na kierunku informatyka, obowiązuje rozmowa kwalifikacyjna w zakresie matematyki. Finaliści olimpiady matematycznej, informatycznej, fizycznej oraz astronomicznej będą przyjmowani na wszystkie specjalności kierunku matematyka i informatyka bez postępowania kwalifikacyjnego. To samo dotyczy uczestników olimpiady matematycznej okręgu poznańskiego, którzy zostali wytypowani do zawodów centralnych. Zasady dotyczące rekrutacji na kierunek informatyka (zarówno jeśli chodzi o studia dzienne, jak i zaoczne) będą aktualne, jeśli do czasu egzaminów wstępnych uzyskana zostanie zgoda Ministerstwa Edukacji Narodowej na utworzenie tego kierunku studiów.

* * * * *

Rada Wydziału zatwierdziła również listę adiunktów ze stopniem doktora uprawnionych w roku akademickim 1995/96 do prowadzenia prac magisterskich. Są to następujące osoby: dr Teresa Kończal, dr Aleksandra Maciejewska, dr Wiesław Kurc, dr Anna Ren-Kurc oraz dr Janina Sierocka.

* * * * *

Rada powołała komisję w sprawie wniosku o tytuł naukowy dla prof. dra hab. Jerzego Kaczorowskiego. W jej skład weszli: prof. dr hab. Julian Musielak, prof. dr hab. Paulina Pych-Taberska oraz prof. dr hab. inż. Aleksander Waszak (przewodniczący).

* * * * *

Rada wszczęła przewód habilitacyjny drowi Tomaszowi Kubiakowi z Zakładu Teorii Funkcji Rzeczywistych. Temat rozprawy brzmi: „Przestrzenie L -Tichonowa i ich topologiczne modyfikacje”. Powołano komisję w składzie: prof. dr hab. Henryk Hudzik, prof. dr hab. Jerzy Kaczorowski (przewodniczący), prof. dr hab. Julian Musielak, prof. dr hab. Mieczysław Mastyło i dr hab. Maciej Wygralak.

* * * * *

Rada Wydziału nadała stopień naukowy doktora nauk matematycznych mgr. Leszkoowi Kanieckiemu (obrona rozprawy odbyła się we wrześniu br.) i postanowiła wystąpić z wnioskiem o przyznanie mu nagrody Ministra (ponieważ dr Kaniecki jest obecnie pracownikiem Politechniki Szczecińskiej, wniosek ten zostanie przekazany tej uczelni).

* * * * *

Rada wszczęła przewod doktorski mgrowi Andrzejowi Kisielewiczowi z Instytutu Matematyki Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze. Proponowany temat rozprawy brzmi: „Ciągłe selekcje multifunkcji o wartościach w przestrzeni funkcji całkowalnych”, a promotorem będzie prof. dr hab. Longin Rybicki z WSI w Zielonej Górze.

* * * * *

Rada dokonała zmian w składzie komisji w przewodzie doktorskim mgra Dariusza Staszaka. Promotorem został prof. dr hab. Mieczysław Mastyło.

* * * * *

Rada Wydziału powołała komisję w sprawie wniosków dra Grzegorza Banaszaka (z Zakładu Geometrii i Topologii naszego Wydziału) oraz prof. dr hab. Piotra Krasonia (z Instytutu Matematyki Uniwersytetu Szczecińskiego) o nostryfikację dyplomów doktorskich uzyskanych w USA. W skład komisji weszli: prof. dr hab. Jerzy Kaczorowski (przewodniczący), prof. dr hab. Roman Taberski i prof. dr hab. Roman Murawski.

* * * * *

Rada pozytywnie zaopiniowała:

- (1) wniosek o powołanie prof. dra hab. Jerzego Kaczorowskiego na kierownika Zakładu Algebry i Teorii Liczb,
- (2) wniosek prof. dr hab. Dobiesława Bobrowskiego o obniżenie pensum w roku akademickim 1995/96,
- (3) wniosek prof. dr hab. Lecha Drewnowskiego o urlop naukowy na wyjazd do USA w dniach 1.01–11.05.1996,
- (4) wniosek mgra Piotra Wójcika o przyznanie stypendium doktorskiego.

* * * * *

Dnia 20.10.1995 odbyło się V nadzwyczajne posiedzenie Rady Wydziału, na którym miało miejsce kolokwium habilitacyjne dra Jerzego Toppa z Wydziału Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej Politechniki Gdańskiej. Temat rozprawy brzmiał: „Domination, independence and irredundance in graphs”. Rada nadała drowi Toppowi stopień naukowy doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki.

Z historii . . .

850 lat temu, w 1145 roku, Robert z Chester dokonał pierwszego tłumaczenia na język łaciński arabskiego traktatu Muhammeda al-Chorezmiiego zatytułowanego Hisab al-dżabr ua-l-mukabala (Krótka księga o rachunku al-dżabry i al-mukabali), znanego też pod skrótową nazwą Algebra. Traktat ten, w oryginale napisany około roku 830, poświęcony był rozwiązywaniu równań algebraicznych stopnia pierwszego i drugiego. Pojawienie się tego dzieła w języku zrozumiałym dla ówczesnych Europejczyków uważa się za początek algebry w Europie. Autor tłumaczenia, wraz z Rudolfem z Brugii, Plato z Tivoli i Gerardem z Cremony, należał do grupy pracujących w Hiszpanii, głównie w Toledo, tłumaczy zajmujących się przekładami z języka arabskiego zarówno oryginalnych prac matematyków arabskich, jak i tłumaczonych na arabski dzieł matematyków greckich.

450 lat temu, w 1545 roku wydany został w Norymberdze traktat Girolama Cardana *Ars magna, sive de regulis algebraicis* (Wielka sztuka, czyli o regułach algebraicznych). W wydanej pół wieku wcześniej *Summie* wiadomości o arytmetyce, geometrii, proporcjach i proporcjonalności jej autor Luca Paccioli wspominał, że na rozwiązanie równań sześciennych „sztuka algebry nie podała jeszcze sposobu, tak jak nie podała sposobu na kwadraturę koła”. Cardano w *Ars magna* zamieścił wzory na pierwiastki równań zarówno trzeciego, jak i czwartego stopnia. Żadne jednak z tych rozwiązań nie było jego dziełem: sposób rozwiązywania równań trzeciego stopnia przekazał mu, zobowiązując go jednocześnie do zachowania tajemnicy, Niccolo Tartaglia, zaś wzory dla równań stopnia czwartego odkrył uczeń Cardana — Luigi Ferrari. *Ars magna* jest także dziełem, w którym po raz pierwszy w matematyce pojawiają się wielkości urojone. Cardano zajmuje się nimi przy okazji rozwiązywania zadania o podziale liczby 10 na dwa składniki, których iloczyn jest równy 40. Już wkrótce potem, w znacznie szerszym zakresie liczbami urojonymi zajął się Rafael Bombelli w dziele *Algebra*, wydanym w 1572 roku.

M.K.

W dniach 27–28.10.1995 odbyła się zorganizowana przez Oddział Poznański PTM oraz Wydział Matematyki i Informatyki UAM sesja naukowa poświęcona pamięci Profesora Andrzeja Alexiewicza. W ramach sesji zaproszeni goście i pracownicy Wydziału wygłosili 10 referatów. Odbył się również wieczór wspomnień połączony z otwarciem wystawy prac malarskich Profesora.

★ ★ ★ ★ ★

Dnia 10.11.1995 o godzinie 12.00 odbędzie się uroczysty wykład im. Profesora Władysława Orlicza, który wygłosi prof. dr hab. Czesław Olech z Instytutu Matematycznego PAN w Warszawie. Tytuł wykładu: „O problemie Marcusa-Yamabe dotyczącym globalnej stabilności układu dynamicznego”.

★ ★ ★ ★ ★

W październiku odbyła się od dawna oczekiwana i wielokrotnie odkładana debata sejmowa nad szkolnictwem wyższym. Dyskusja toczyła się w oparciu o raport rządowy. Dodać należy, że toczyła się ona przy prawie pustej sali — obecnych było 30 (*sic!*) posłów, tzn. 6,5 % ogólnej liczby. Raport rządu adekwatnie opisuje stan polskiego szkolnictwa wyższego, natomiast nie zawiera żadnych konkretnych pomysłów i nie wskazuje środków finansowych, przy pomocy których można by zaradzić obecnej katastrofalnej sytuacji. Rząd postuluje w tym dokumencie zwiększenie nakładów na szkolnictwo wyższe do dwóch procent dochodu narodowego — Ministerstwo Finansów jednak już dziś wyraża wątpliwości co do możliwości realizacji tego postulatu. Do udziału w debacie nie zaproszono przedstawicieli wyższych uczelni, nie było też na sali ani ministra finansów, ani przedstawicieli Komisji Budżetowej Sejmu.

★ ★ ★ ★ ★

Nakładem Wydawnictwa Naukowego UAM ukazał się tom *Poznańska Szkoła Matematyczna* pod redakcją prof. dra hab. Zbigniewa Palki (ss. 120). Zawiera on materiały z sesji naukowej z okazji 75-tej rocznicy powstania Uniwersytetu w Poznaniu, która odbyła się w dniach 15–16.09.1994.

Witold Marciszewski, *Tajniki Internetu*, Filomath - Aleph, Warszawa 1995, ss. 216.

Recenzowana książka została opublikowana jako tom 2 serii „Cogito” — anonsowanej jako „Seria poświęcona logice, informatyce, filozofii racjonalizmu”. Ukazała się ona nakładem Fundacji na Rzecz Informatyki, Logiki i Matematyki, a napisana została w ramach programu badawczego pt. „Elektroniczny system informacyjny w zakresie filozofii w Polsce”. Te dane formalno-administracyjne wraz z faktem, że autorem książki jest znany logik i filozof, a przy tym entuzjasta nowych technik elektronicznych (wspomnijmy tylko, że jest on m.in. wydawcą dwu periodyków elektronicznych „Leibniz Transactions” i „Logic and Philosophy in Poland”) wyjaśniają wiele cech książki, o których za chwilę słów kilka.

Książka poświęcona jest wprowadzeniu do Internetu. Zaczyna się od wyjaśnienia spraw podstawowych, tzn. od zdefiniowania podstawowych pojęć informatyki oraz od praktycznych uwag na temat sprzętu komputerowego. Kolejny rozdział przynosi informacje na temat poczty elektronicznej w systemie Bitnet. Następnie omawia się system operacyjny Unix pokazując jego zalety oraz opisując podstawowe komendy. Rozdział V poświęcony jest korespondencji w Internecie, a rozdział VI omawia rozmaite możliwości, jakie daje Internet, a więc w szczególności Telnet, Archie, ftp, gopher’y, WWW, WAIS, itp. itd. Ostatni rozdział mówi o modemach i ich zastosowaniach. Książka zaopatrzona jest w bibliografię, indeks pojęć oraz listę omawianych poleceń.

Recenzowana książka różni się od innych książek informatycznych tym, że autor skupił swoją uwagę na podstawowych kwestiach praktycznych, które są istotne dla każdego, kto chce korzystać z Internetu. Nie ma więc tu suchych i rozwlekłych (ale za to kompletnych) opisów systemów potrzebnych profesjonalistom. Z drugiej strony — i to uważam za cechę szczególnie ważną — autor prezentuje Internet w pewnym szerszym kontekście filozoficzno-historycznym. Dostrzega nie tylko kwestie czysto techniczne, ale pokazuje też całą otoczkę kulturową zjawiska Internetu rozważając w szczególności jego konsekwencje i możliwe oddziaływania w przyszłości. Stąd znaleźć tu można liczne uwagi filozoficzne (a także np. uwagi etymologiczne na temat znaczenia rozmaitych pojęć używanych w informatyce). Przy tym wszystkim ciągle obecny jest jednak aspekt praktyczny (por. na przykład bardzo użyteczne wykazy adresów rozmaitych baz danych czy też uwagi na temat najbardziej efektywnych sposobów docierania do nich). Podkreślić tu trzeba też koniecznie, że książka została wydana niezwykle starannie, zarówno jeśli chodzi o stronę językową, jak i czysto edytorską (co niestety jest cechą rzadko spotykaną w przypadku książek poświęconych informatyce).

Myślę, że książka spotka się z zainteresowaniem zwłaszcza tych osób, które z jednej strony chcą korzystać z dobrodziejstw nowych technik, a z drugiej czują pewną niechęć przed suchymi, „przetechniczowanymi” pozycjami literatury informatycznej.

R.M.

Zakończone zostało postępowanie przetargowe w sprawie zakupu serwera wydziałowego. Trwało ono z przerwą urlopową prawie trzy miesiące. W pracach uczestniczyli: Dziekan Wydziału prof. dr hab. Michał Karoński oraz dr Wiesław Kurc, mgr Wojciech Kowalewski, mgr Maciej Malinowski a także mgr inż. Przemysław Stolarski i mgr Dorota

Nicewicz-Modrzewska — pracownicy Ośrodka Informatyki UAM. W końcowej fazie postępowania brane były pod uwagę wieloprocesorowe (unixowe) serwery Challenge L (SGI), AlphaServer 2100 4/275 (Digital) oraz HP9000/K200 (HP). Ostatecznie zwyciężył AlphaServer 2100 4/275 w konfiguracji: dwie płyty procesorowe (Alpha 21064/275MHz), 256MB RAM, 10GB HD, system operacyjny Digital UNIX (następca OSF/1) oraz oprogramowanie w ramach DECcampus SL. Parametry serwera (przy docelowo czterech procesorach należy zastosować mnożnik dwa): SPECrate-int92 7600, SPECrate-fp92 8000. Serwer otrzymany w grudniu br. Zakup jest finansowany z uzyskanej dotacji KBN (ok. 2 mld starych zł) na budowę rozproszonego środowiska komputerowego do badań i eksperymentów w zakresie zastosowań matematyki i informatyki na Wydziale.

* * * * *

W maju nadeszła zgoda na podłączenie budynku przy ul. 28 Czerwca (HCP) do komputerowej sieci miejskiej POZMAN poprzez router w budynku Politechniki Poznańskiej przy pl. M. Skłodowskiej-Curie. Położenie kabla światłowodowego i inne związane z tym prace finansowane są ze środków KBN. Aktualnie kończone jest układanie kabla, który poprzez tereny HCP (potrzebne były uzgodnienia na wysokim szczeblu) dotrze na czwarte piętro naszego budynku dydaktycznego do laboratoriów studenckich. Poprzez sieć miejską oraz sieć AmuNet obydwie budynki Wydziału, tzn. Collegium Mathematicum i HCP będą połączone z sobą sieciowo, co umożliwi dostęp do wspólnych zasobów oraz dostęp do Internetu w laboratoriach studenckich.

* * * * *

Od nowego roku akademickiego funkcję serwera plikowego w Collegium Mathematicum pełni serwer Mercury z systemem NetWare z licencją dla 50-ciu użytkowników. Pracownicy Wydziału posiadający sprzęt komputerowy z kartami sieciowymi nie muszą kupować twardych dysków. Przy okazji korzystając z oprogramowania pod MS Windows (Netscape, Mosaic) czy pod MS DOS (telnet) mogą się połączyć z serwerem Math oraz w niedalekiej przyszłości z nowym serwerem wydziałowym (AlphaServer 2100). Oczywiście w takim przypadku mamy także dostęp do Internetu. Ponadto na serwerze Mercury dostępne będą m.in. aplikacje Excel, Word oraz DOS-owe wersje programu składu typograficznego T_EX. Serwer ten może także służyć do drukowania na nowo zakupionej dla Wydziału drukarce laserowej ogólnego dostępu HP 4SiMx. Serwer Mercury jest zatem dostarczycielem plików i aplikacji takim jak dysk lokalny. Z drugiej strony ułatwia realizację poczty elektronicznej (w dwóch systemach sieciowych) oraz manipulowanie plikami unixowymi (ftp) i DOS-owymi (NetWare).

* * * * *

Zakupiono dla Wydziału wydajną drukarkę laserową ogólnego dostępu HP 4SiMx z wewnętrznym modułem druku dwustronnego. Jest to drukarka PostScript-owa. Wyposażona w kartę sieciową będzie mogła być od razu włączona do sieci (bez użycia dodatkowego komputera).

Cytat

Ojczyzna więcej pożytku odniesie z cnotliwych obywateli, jak obiecywać może po matematykach, astronomach i tam dalej.

Z oficjalnego dokumentu Konfederacji Targowickiej

[*Matematyka — nasza niedostrzegalna kultura*, zebrał K. Skurzyński, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 1995, s. 37.]

W dniach 3–26.10.1995 prof. dr hab. Jerzy Kaczorowski prowadził badania naukowe na Uniwersytecie w Genui (Włochy).

* * * * *

W dniach 15–22.1995 mgr Halina Wydra przebywała w bibliotekach w Bielefeld i Düsseldorfie w celu zapoznania się z ich organizacją.

* * * * *

W dniach 22–27.10.1995 prof. dr hab. Michał Karoński i prof. dr hab. Andrzej Ruciński brali udział w konferencji DIMANET WORKSHOP, odbywającej się w Matrahaza (Węgry).

* * * * *

W dniach 23–27.10.1995 dr Irena Skipor-Rybacka brała udział w konferencji „Justification of a child”, która odbyła się w Vierhouten (Holandia).

Notatka

Pierwszy rok nowego systemu studiowania na Wydziale

Po prawie 3 latach intensywnej pracy wielu osób przygotowano na naszym Wydziale całość materiałów (siatki i programy przedmiotów, ogólne zasady studiowania, komputeryzacja dziekanatu) i studenci pierwszego roku matematyki w roku akademickim 1994/95 rozpoczęli studia wg nowego systemu. Pierwszy rok funkcjonowania tego systemu to za krótki okres, by na jego podstawie wyciągnąć poważne wnioski. Spróbuję jednak zasygnalizować pewne sprawy, które wypływają ze strony studentów i które sami zauważamy. Porównajmy najpierw sprawność nauczania na pierwszym roku w kolejnych dwóch latach akademickich. I tak w roku akademickim 1993/94 zarejestrowało się 162 studentów, z której to liczby po dwóch semestrach ubyło 38 osób, a 124 (co stanowi 76,56 %) zaliczyło rok. Natomiast w roku akademickim 1994/95 zarejestrowano 200 studentów, z czego rok zaliczyło 155 osób, tzn. 78 %, a skreślonych zostało 45 osób (pierwszy semestr zaliczyło 166 osób, w tym warunkowo: 47).

W roku ak.1993/94 student musiał zdać wszystkie 4 obowiązujące egzaminy w pierwszym semestrze (Analiza matematyczna I, Wstęp do matematyki, Wstęp do algebry i teorii liczb, Wstęp do informatyki), by dalej kontynuować studia. W roku 1994/95 wystarczyło zdać 3 egzaminy z wymienionych 4 przedmiotów, przedmiot niezaliczony student

powtarzał i zobowiązany był zdać w drugim semestrze. I tak ALG 100 powtarzało 38 osób, TMN 100 powtarzało 6 osób i ANA 101 powtarzały 4 osoby. W roku 1993/94 student był skreślany po pierwszym roku, gdy nie zdał choćby jednego z ośmiu egzaminów z przedmiotów matematycznych. Musiał też zaliczyć wychowanie fizyczne i lektorat z języka obcego. Odpowiadało to zdobyciu 40 punktów, według zasady punktowej z roku 1994/95. W roku 1994/95 studenta skreślano po pierwszym roku, gdy nie zaliczył choćby jednego z przedmiotów obowiązujących w pierwszym semestrze ANA 101, TMN 100, ALG 101, INF 101 lub zgromadził mniej niż 30 punktów. Widzimy więc, że student mógł łatwiej wybronić się od skreślenia z listy studentów studiując według nowego systemu. Jest to słuszne posunięcie — pierwszy rok studiów to rok przystosowywania się do uniwersyteckiego systemu nauki, na ogół następuje też zmiana warunków bytowania itp. Na przykład w Akademii Medycznej w Poznaniu egzaminy z I roku studiów można zdawać w ciągu dwóch lat, tak samo jest m.in. na matematyce w Uniwersytecie w Amsterdamie, gdzie I rok nazywa się rokiem propedeutycznym. Analizując przytoczone dane zauważamy, że procent skreśleń po pierwszym roku jest w obydwu latach zbliżony. Jak pamiętamy, w roku 1994/95 studenci zostali podzieleni po pierwszym semestrze na matematyków — 116 osób i informatyków — 50 osób; o podziale decydowała deklaracja studenta oraz liczba punktów uzyskana z egzaminów po tymże semestrze. Wśród osób skreślonych po pierwszym roku nie było informatyków, oni też zdobyli na ogół większą liczbę punktów-kredytów za cały rok. W roku 1994/95 po drugim semestrze przedmiotu ANA 102 nie zaliczyło 15 osób, ALI 101 nie zaliczyło 12 osób, SOP 121 nie zaliczyły 4 osoby i GEO 100 nie zaliczyły 2 osoby. Przedmioty te można zaliczać na drugim roku studiowania. Przedmioty ANA 102 i ALI 101 są oferowane w semestrze zimowym — utworzono specjalne grupy, SOP 121 i GEO 100 można będzie zaliczać w semestrze letnim z pierwszym rokiem. Analiza zapisów studentów na przedmioty pokazuje, że nie wybierali oni według programu minimum tj. 30 punktów, lecz starali się wybrać maksymalną liczbę przedmiotów spośród oferowanych na Wydziale w obecnym semestrze. Spośród studentów nieskreślonych tylko 15,5 % uzyskało mniej niż 40 punktów.

Dokładny rozkład uzyskanych punktów po pierwszym roku studiowania w r.1994/95 przedstawia się następująco: mniej niż 30 pkt uzyskało 45 osób (zostały one zatem skreślone z listy studentów), 31 pkt — 2 osoby, 32 pkt — 6 osób, 35 pkt — 1 osoba, 36 pkt — 8 osób, 37 pkt — 2 osoby, 39 pkt — 5 osób, 40 pkt — 26 osób, 41 — 2 osoby, 43 pkt — 10 osób, 44 pkt — 81 osób, 47 pkt — 2 osoby, 48 pkt — 10 osób.

Zarówno w drugim jak i trzecim semestrze studiowania pewna liczba studentów nie została przyjęta na niektóre przedmioty „do wyboru” z powodu zbyt małej liczby wystarczająco dużych sal oraz z powodu przeciążenia zajęciami dydaktycznymi pracowników Wydziału. Przedmioty te będą oferowane dla tych studentów w następnych semestrach, z niektórych przedmiotów zwiększono liczbę grup już przy korekcji zapisów.

Obserwując studentów od kilku już lat zauważam, że nowy system studiów aktywizuje ich. Już od pierwszego roku studiowania są zobligowani do zapoznania się z siatką studiów poszczególnych specjalności, programami przedmiotów i to nie tylko aktualnie zaliczanego roku czy semestru, ale muszą wybiegać naprzód, symulować ścieżki aż do 5-go roku studiowania uwzględniając swoje zainteresowania i możliwości Wydziału. Napisywany informator, tzw. „zielona książeczka”, bardzo dobrze spełnia swoją rolę. Zawiera on ogólne zasady studiowania, spisy przedmiotów obowiązkowych i do wyboru aż do 5-go poziomu (roku) studiowania z krótkimi charakterystykami, jak również podstawowe da-

ne o Uniwersytecie i Wydziale oraz wiele przydatnych informacji praktycznych. Studenci otrzymali również zestaw programów wszystkich przedmiotów oferowanych na pierwszym i drugim roku studiowania. Władze dziekańskie spotkały się kilkakrotnie z całym pierwszym rokiem, przekazując szereg informacji i wysłuchując wielu uwag. Jako dziekan ds. studenckich rozmawiam często ze studentami i z przyjemnością stwierdzam, że trud włożony w opracowanie nowego systemu jest opłacalny, że większość studentów to odpowiedzialni młodzi ludzie, którzy wiedzą czego chcą. Jak dotychczas są oni otwarci na nasze poczynania, informują o wielu sprawach dotyczących inżyniera, przekazują cenne uwagi merytoryczne. Oto niektóre uwagi studentów: Język obcy i praktyki śródroczne powinny być zaliczone za punkty; 180 punktów koniecznych do uzyskania magisterium to dość dużo; rozłożenie przedmiotów na wyższych poziomach powinno być bardziej równomierne; wymagania do poszczególnych przedmiotów dobrze byłoby zmniejszyć. Studenci chcieliby na ogół Analizę matematyczną 1–4 zaliczać u tego samego wykładowcy ze względu m.in. na kontynuację oznaczeń, przyzwyczajenia, sympatię. Studenci zgłaszają również uwagi dotyczące zawartości inżyniera. Pracownicy Wydziału zajmujący się reformą studiów zauważają, że pewne sprawy wymagają dopracowania, np. rozważa się możliwość podania studentom przed zapisami planu zajęć z przedmiotami bez nazwisk prowadzących osób. Może to pozwoli nam uniknąć kolejek studentów przed dziekanatem, bowiem kolejki przy zapisach są spowodowane przede wszystkim chęcią dostania się na przedmiot do zaplanowanego wykładowcy i ćwiczeniowca. Zdajemy sobie sprawę, że to dopiero początek i pełne wdrożenie nowego systemu wymaga wiele jeszcze pracy zarówno ze strony pracowników naukowo-dydaktycznych, administracji Wydziału, jak i dziekanów. Oczywiście pewnej cierpliwości i spokoju oczekujemy też ze strony studentów, zwłaszcza tych którzy jako pierwsi są naszymi „królikami doświadczalnymi”.

Za 4 lata, kiedy pierwsi absolwenci ukończą studia według nowego systemu, będziemy mieć większe doświadczenie — analiza, którą wówczas przeprowadzimy, będzie z pewnością pełniejsza.

Doc. dr hab. Magdalena Jaroszevska

Opracowanie Inżyniera: Maciej Kandulski (mkandu@plpuam11.amu.edu.pl)

Roman Murawski (rmur@plpuam11.amu.edu.pl)

<http://www.amu.edu.pl/amu/matematyka/info.html> (numer bieżący)

<http://www.amu.edu.pl/amu/matematyka/info-old.html> (numer z poprzedniego miesiąca)